

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1345/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића и Јелене Павловић, поднетим против правноснажних решења Основног суда у Панчеву Кпд 65/25 од 20.08.2025. године и Кв 436/25 од 26.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Панчеву Кпд 65/25 од 20.08.2025. године и Кв 436/25 од 26.08.2025. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Павловић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Панчеву Кпд 65/25 од 20.08.2025. године и Кв 436/25 од 26.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву Кпд 65/25 од 20.08.2025. године, у ставу првом, према окривљеном АА, на основу одредбе члана 209. ЗКП у вези члана 208. став 1. и 2. ЗКП одређена је мера забране напуштања стана, без примене електронског надзора, па је окривљеном забрањено да без одобрења суда напусти стан, на адреси наведеној у изреци, а контрола поштовања одређене мере поверена је Министарству правде РС, Управи за извршење кривичних санкција и одређено је да окривљени може и без одобрења напустити стан ако је то неопходно ради медицинске интервенције у односу на њега или лице са којим живи у стану односно ради избегавања озбиљне опасности по живот или здравље људи или имовине већег обима, с тим што је дужан да о напуштању стана, разлога и места на коме се тренутно налази обавести без одлагања повереника из органа Управе, надлежног за извршење кривичних санкција. Такође је одређено да наведена мера окривљеном може трајати најдуже до правноснажности пресуде односно до упућивања на издржавање казне затвора, с тим што ће суд свака три месеца испитати да ли је примена мере још увек потребна. Окривљени је упозорен да

против њега може бити одређена тежа мера из члана 188. ЗКП уколико прекрши меру која му је одређена због постојања основане сумње да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Ставом другим наведеног решења одбијен је као неоснован предлог ОЈТ у Панчеву Кти 32/25 од 20.08.2025. године за одређивање притвора у трајању од 30 дана према окривљеном АА, а на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП и према окривљеном је укинута решење о задржавању ПУ Панчево, ОКП Ку 35634/25 од 19.08.2025. године и одређено је да се исти одмах пусти на слободу.

Решењем Основног суда у Панчеву Кв 436/25 од 26.08.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића и Јелене Павловић, као и жалба ОЈТ у Панчеву изјављене против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтеве за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног АА:

- адвокат Срђан Миковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 4) и став 2. ЗКП, коју опредељује истицањем повреде члана 209. у вези са чланом 208. став 1. и 2. и чланом 211. став 1. тачка 3) ЗКП, те указивањем на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и преиначи побијана решења, на тај начин што ће према окривљеном укинути меру забране напуштања стана која му је одређена,

- адвокат Јелена Павловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев и преиначи у целини или делимично побијана решења и окривљеног пусти да се брани са слободе, јер се лишење слободе не може одређивати паушално, креирањем непостојећих околности, већ искључиво у складу са сврхом и ограничењем дефинисаним законом и Уставом РС, који услови у конкретном случају не постоје.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевима за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића, је недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Павловић, је неблаговремен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима

све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Миковић, као разлог подношења захтева истиче одредбе општег карактера из члана 485. став 1. тачка 4) и став 2. ЗКП, које у захтеву опредељује навођењем, као разлога подношења захтева, повреду члана 209. у вези са чланом 208. став 1. и 2. и чланом 211. став 1. тачка 3) ЗКП и оспоравајући утврђено чињенично стање. У вези са тим, овај бранилац наводи да је приликом доношења побиијаних решења погрешно примењен закон и да постоје различити приступи у судској пракси, јер је у истој ситуацији Основни суд у Ужицу, решењем Кв 207/25, другачије одлучио, указујући при томе да су приликом доношења правноснажних решења прочитани изводи из КЕ и ПЕ за окривљеног, из којих произилази да окривљени није осуђиван, као и да је, повод за доношење предметне мере према окривљеном, догађај на протесту од 13.08.2025. године, а мера је према окривљеном донета 20.08.2025. године, док окривљени, иако је на протесту био и 14.08.2025. године, није поновио радње за које јавни тужилац сматра да су радње предметног кривичног дела.

Оваквим наводима бранилац оспорава чињенично стање које је суд утврдио приликом одређивања мере забрана напуштања стана и постојање оправданости за изрицање исте, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредби члана 209. у вези са чланом 208. став 1. и 2. и чланом 211. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Срђана Миковића, оценио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Павловић, одбачен је као неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, поред повреда закона које представљају законске разлоге због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, да се исти може поднети у року од 30 дана од дана када је окривљеном

достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према стању у списима предмета - доставници, окривљени АА је решење Основног суда у Панчеву Кв 436/25 од 26.08.2025. године примио 28.08.2025. године, па је последњи дан рока од 30 дана за подношење захтева за заштиту законитости истицао протеком дана 27.09.2025. године (субота - нерадни дан), односно 29.09.2025. године (понедељак - радни дан).

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног, адвокат Јелена Павловић, захтев за заштиту законитости поднела непосредно суду дана 01.10.2025. године, а што произилази из службеног печата Врховног суда, дакле након протеча рока од 30 дана за подношење овог ванредног правног лека, који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Павловић, одбацио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, у односу на захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Срђана Миковића на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, а у односу на захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јелене Павловић на основу члана 487. став 1. тачка 1) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

